

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

24. KVĚTNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Manželství (2)

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 6. května 2015
- strana 2 -

„Veni Sancte Spiritus“ - Přiď, Duchu Svatý!

P. Daniel Eichhorn FSSP
- strana 4 -

Eucharistie -
Na cestě do Emauz
(8 - dokončení)
- strana 6 -

Svátek Ježíše Krista,
nejvyššího a věčného kněze
- strana 7 -

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (3)

Michael od sv. Augustina
- strana 8 -

Nové objevení ženy jako matky

P. Michael Ramm FSSP
- strana 9 -

Moje cesta k víře Svědectví Justiny

Riegerové v Medžugorje
- strana 10 -

O Janu Husovi a husitství (7)

PhDr. Stanislav
Vejvar, Ph.D.
- strana 12 -

Ježíš Kristus, nejvyšší a věčný kněz

Rodina: Manželství (2)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
6. května 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den!
V našem cyklu katechezí o rodině se dnes přímo dotkne-
me krásy křesťanského manželství. To
není pouhý obřad, který se koná v kos-
tele, s květinovou výzdobou, šaty a fot-
kami... Křesťanské manželství je svátost,
která se slaví v církvi a která také vytvá-
ří církev, neboť dává počátek novému ro-
dinnému společenství.

Apoštol Pavel to shrnuje známým vý-
rokem o manželství: „Toto tajemství je ve-
líké; mám na mysli vztah Krista a církve.“
(Ef 5,32) Pavel inspirovaný Duchem Sva-
tým tvrdí, že láska mezi manžely je obra-
zem lásky mezi Kristem a církví. Nepřed-
stavitelná důstojnost! Ve skutečnosti je
však vepsána ve stvořitelském plánu Boha
a nesčetní křesťanští manželé ji navzdory
svým omezením a hříčům spolu s Kris-
tovou milostí uskutečnili!

Svatý Pavel mluví o novém životě
v Kristu a říká, že všichni křesťané jsou
povoláni se mít rádi tak, jako nás miloval
Kristus, a „podřizovat se jedni druhým“
(Ef 5,21), což znamená jedni druhým slou-
žit. A v této souvislosti uvádí tuto analo-
gii mezi manželským párem a vztahem
Krista a církve. Je zřejmé, že tato analo-
gie je nedokonalá, ale je třeba chápat její
duchovní smysl, který je vznešený a revo-
luční a zároveň jednoduchý a dosažitelný
každému muži a každé ženě, kteří se svě-
řují Boží milosti.

Manžel – říká Pavel – má mít svou že-
nu rád „jako vlastní tělo“ (Ef 5,28); milo-
vat ji, jako Kristus „miloval církev a vydal
sám sebe za ni“ (Ef 5,25). A vy, zde pří-
tomní manželé, rozumíte tomu? Milovat
vlastní manželku jako Kristus miluje cír-
kev – to je míněno vážně, nikoli žertem!
Účinek této radikální oddanosti požado-

vané po muži láskou a po ženě důstojnos-
tí podle příkladu Krista, musel být v sa-
motné křesťanské komunitě mimořádný.

Tento zárodek evangelní novosti, který
obnovuje původní vzájemnost oddanosti
a úcty, uzrával v dějinách postupně, ale
nakonec převážil. Svátost manželství je
obrovský úkon víry a lásky: dosvědčuje
odvahu víry v krásu stvořitelského úko-
nu Boha a život oné lásky, která pobí-
zí jít stále dál, za sebe i za rodinu samu.
Křesťanské povolání mít rád bezvýhrad-
ně a bezmezně je spolu s Kristovou mi-
lostí základem svobodného souhlasu, kte-
rým je manželství vytvářeno.

Církev sama je plně zapojena do dějin
každého křesťanského manželství: roste
jeho úspěchy a strádá jeho nezdary. Mu-
síme se však vážně ptát: přijímáme my sa-
mi, jakožto věřící a také jako pastýři, až
do nejzazších důsledků tento nerozlučitel-
ný svazek dějin Krista a církve s dějinami
manželství a lidské rodiny? Jsme ochotni
tuto odpovědnost na sebe seriózně brát?
Znamená to, že každé manželství jde

Dokončení na str. 8

Lidské srdce je prázdné, když je
nenaplň Bůh a jeho pravda.
A kde je Bůh, tam není nedo-
statek. Tyto dvě věty nás uvádějí do ta-
jemství našeho duchovního života, kte-
rý není myslitelný bez působení Ducha
Svatého, jehož dnešní neděli oslavujeme.

První věta odkazuje na sekvenci *Veni
Sancte Spiritus*, která nás učí, jak se má-
me správně modlit k Duchu Svatému.
(str. 4–5) Tento pozoruhodný hymnus
zpíváme relativně často – a přesto: do-
mýšlíme jeho hloubku, víme, oč vše touto
modlitbou prosíme? Zkusme někdy ten-
to hymnus jen v tichosti rozjímat – jistě
objevíme mnoho cenných podnětů pro
naš duchovní život...

Věta druhá je završením svědectví
o vlastním obrácení Justiny Riegerové.
(str. 10–11) K tomuto poznání došla sk-
rze Pannu Marii, jež ji přivedla blíže k Je-
žiši, a to také pomocí modlitby klanění,
mše svaté a svatého přijímání. Jako by-
chom viděli duchovní cestu sv. Ludvíka
M. Grigniona z Montfortu: „Skrze Ma-
rii k Ježiši.“

Editorial

Každý z nás touží žít v harmonii, ne-
strádat nedostatkem. Tím více bychom
měli každý, kdo jsme uvěřili v Trojje-
dného Boha, usilovat o to, aby na prvním
místě netrpěla nedostatkem naše srdce,
naše duše – aby v nich sídlil Bůh Otec
spolu se Synem Ježíšem a jejich Láskou
Duchem Svatým. K tomu nás může po-
bízet i příběh emauzských učedníků, tře-
ba položením a upřímným zodpovězením
otázky: Jsme ochotni Ježíšovu cestu nejen
obdivovat, ale také po ní jít? (str. 6–7) Je
to cesta lásky, úzká, radikální, ale jediná
vedoucí k věčnému štěstí a vždy dávající
smysl, i v době momentálního neúspěchu.

Obrazem lásky Boha k člověku je z da-
ru Boží prozřetelnosti manželství mezi
mužem a ženou a pak i život celé rodi-
ny s dětmi. Rodina je na prvním místě
prostředím, kde se člověk setkává s Bo-
hem, s jeho působením v našich živo-
tech, s jeho láskou k nám. V souvislosti
se sobotní liturgickou oslavou sv. Zdi-

slavy, patronky rodin, je to nová pobíd-
ka k tomu, abychom se podívali na to,
jak naše rodiny ve vztahu k Bohu fun-
gují: zda vedeme duchovní rozhovory;
zda slovy i vlastním příkladem učíme
své děti nacházet Boha, znát jeho pravdy
a podle nich jednat; zda pěstujeme úctu
k ženě jako k matce, k muži jako k otci,
a důstojnost tohoto poslání se nebojíme
žít a bránit (str. 9); a tak bychom mohli
pokračovat dále – inspiraci na následu-
jících stránkách najdeme více než dost.
A nezapomeňme rovněž prosit Ducha
Svatého, aby naši mysl osvětlil a pomohl
nám tak najít, co je potřeba udělat pro
obnovu či udržení naší křesťanské rodi-
ny, jež je důležitou oporou pro záchra-
nu klesajícího světa.

Cílem našeho veškerého snažení je
pak dosažení nekonečné radosti ve věč-
ném nazírání na Boha. Proto můžeme
i na konci těchto řádků zvolat: „Duchu
Svatý, uděl v ctnosti prospěchu, v smrti
dodej útěchu a dej v radost věčnou vjít.“

Daniel Dehner

Hořejší místnost, ve které jsi byl v poslední době několikrát hostem, je i dnes místem, kam se soustřeďuje pozornost nebe i země. Již devět dní jsou zde shromážděni apoštolové. Nemají mezi sebou Ježíše, ale je zde jeho Matka.⁽¹⁾ Prikázal jim, aby *neodcházel z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo zaslíbení.*⁽²⁾ Všichni tedy společně čekají na chvíli, kdy se naplní velký Pánův příslib. Je to doba tichého soustředění a intenzivní modlitby za zavřenými dveřmi. Důvodem takové uzavřenosti a odloučenosti od okolního světa byl původně *strach před židy*. Ale tato dobrovolná samota se osvědčuje jako nejlepší prostředí pro hlubokou duchovní obnovu.

Aby ses dobře připravil na přijetí darů, které ti Pán sešle, následuj Ježíšovu družinu a na nějaký čas *zavři dveře* přede vším, co tě každý den zaměstnává, rozptyluje a čím tě zahrnuje okolní svět. Kdyby se ti zdálo, že takové exercicie nepotřebuješ, uvědom si, že se do této obnovující duchovní samoty uchýlila i Matka Boží Panna Maria.

První ovoce, které můžeš získat v tomto soustředěném společenství, je dar *jednomyslné modlitby.*⁽³⁾ Je to jednomyslnost těch, kteří se *navzájem milují*. Takové společné modlitbě Otec neodolá.⁽⁴⁾ Bylo to právě na tomto místě, kde nás Ježíš večer před svým utrpením učil modlit se v jeho jménu.⁽⁵⁾ Co to znamená – obracet se na Otce v Ježíšově jménu? To znamená ztotožnit se s ním, tedy prosit tak, jako prosil On, a prosit o to, oč prosil On, modlit se na jeho místě, zcela ve shodě s ním. Rozhodující tedy není tvoje touha, tvoje zalíbení či přání, ale především úplná shoda a sjednocení s jeho vůlí. Nemusíš se však bát, že tě to nějak omezuje, že se tvé zájmy dostávají na vedlejší kolej. Je tomu ve skutečnosti právě naopak. Pán tak tvoji modlitbu pozvedá ze zcela soukromé roviny, aby jí dal prvořadý význam a důležitost a připojil tě tak ke své velebnější modlitbě, *aby všichni byli jedno.*⁽⁶⁾ Záleží mu na tom, abychom se *navzájem milovali*, takže nevidíme v prvé řadě jen sebe a své soukromé zájmy, ale myslíme v *jednomyslné modlitbě* spolu s ním na vážné potřeby všech, tak jak leží na srdci jemu samému.

Aby ses takové modlitbě naučil, posílá ti tu nejlepší učitelku *jednomyslné modlit-*

Setkání s Dárcem darů

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Přijměte Ducha Svatého.

by – Pannu Marii. Ona se již před několika desetiletími dokonale sjednotila s Boží vůlí ve své nejpokornější modlitbě. Jelikož se tak odevzdala zcela k dispozici Bohu, seslal na ni Otec již tehdy plnost svého Ducha, a to nikoliv pro její osobní uspokojení, ale k prospěchu a spáse celého lidského rodu. Mohl tak učinit velké věci nejen v ní a pro ni, ale pro všechny pokolení, pro všechny, kdo se Boha bojí. Maria se svou jednomyslností stala nástrojem, aby se rozpomenul na své milosrdenství, povýšil ponížené a hladové nasytil dobrými věcmi.⁽⁷⁾

Vstup do její školy a popros ji, aby tě naučila, jak se máš opravdu modlit. Účinnost tvé modlitby bude záviset od tvé velkodušnosti. Nejde tu přece jen o tebe. Ta přemíra darů Ducha Svatého, které máš přijmout, je součástí Božího plánu, protože mají sloužit *od pokolení do pokolení těm, kteří se ho bojí*. Abys nezůstal u toho, že bys shromáždil jen pro sebe, modlil se Ježíš za tebe na tomto místě, abys přinášel užitek a ten užitek aby byl trvalý.⁽⁸⁾ Všichni ti, které tu vidíš shromážděné kolem jeho Matky, souhlasí bezvýhradně, aby se jim stalo podle jeho slova, tak jak ona souhlasila, když poprvé přijala Božího Ducha.

Náhle se ozval hukot a naplnil celý dům. Je ta pravá chvíle, abys vzdal svrchovanou úctu celé Nejsvětější Trojici. Vzdej díky Otci za nesmírný dar jeho nejsvětějšího Ducha, děkuj Synu, že tak připravil naplnění svého slibu, a děkuj i božskému Utěšiteli, že přichází, aby obnovil tvářnost země.⁽⁹⁾

Tento božský vítr nenaplnil svým hukotem jen dům, ale celé město. Je čas vyjít ven. Spočítej, můžeš-li, ty velké zástupy zbožných židů ze všech možných národů, které sem svedl Boží Duch, aby uslyšeli *radostnou zvěst*. Nejenže si je povolal ze všech končin okolního světa, ale postaral se i o to, aby všichni správně porozuměli slovu, které je pro ně připraveno. Je to přesně tak, jak to slíbil Pán, když před devíti dny odcházel k Otci: *Ty, kdo uvěří, bu-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení – 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale

Dokončení na str. 11

dou provázet tato znamení: v mém jménu budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky..., vypijí-li něco jedovatého, neškodí jim to, na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.⁽¹⁰⁾ Apoštolové jsou si toho plně vědomi a s profesionální samozřejmostí v pokorné služebnosti rozdávají z přijatých darů, které budou působit od pokolení do pokolení, až dospějí až k nám.

Pán splní své sliby i ve třetím tisíciletí. Přimlouvá se za nás u Otce a Otec nám rozděljuje rozmanité dary svého Ducha. Dále však platí i Ježíšova podmínka: působí v těch, kdo **uvěřili**. Pane, na přimlouvání své Matky rozmnož moji víru, abys mohl ve mně působit tak, abych byl užitečný.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Sk 1,14; ⁽²⁾ Sk 1,4; ⁽³⁾ srov. Sk 1,14;

⁽⁴⁾ srov. Jan 15,16n; ⁽⁵⁾ Jan 14,14; 15,16;

⁽⁶⁾ Jan 17,23; ⁽⁷⁾ srov. Lk 1,46-55;

⁽⁸⁾ srov. Jan 15,16; ⁽⁹⁾ Žalm 104,30; ⁽¹⁰⁾ Mk 16,17n

„Veni Sancte Spiritus“ – Přijď, Duchu Svatý!

Sekvence svatodušních mší nás učí,
jak se máme správně modlit k Duchu Svatému.

Serafima ze Sarova (1759–1833), slavného „starce“ (duchovního otce) mnoha Rusů na začátku 19. století se jednou ptali, v čem spočívá vlastně konečný cíl křesťanského života a všeho snažení. Jeho odpověď ukazuje na cestu: Jde o dosažení Ducha Svatého. O to více se vyplatí pohled na mše svaté o svatodušních svátcích. Mají vlastní sekvenci. Pozoruhodný, ne dlouhý text se připisuje kardinálu Stephenu Langtonovi (1150–1228). Arcibiskup z Canterbury se počítá k velkým postavám katolické církve v Anglii před anglikánským schismatem.

Gregoriánský nápěv k sekvenci se vyznačuje zcela zvláštním charakterem. Už jediný pohled na notový zápis ukazuje, že se vedení melodie podobá cestě horami a údolím. Je velice jednoduchý a harmonický, jasný a přístupný. Přesto však pestří a stále znovu překvapivý, právě svým velkým tónovým rozsahem a suverénním střídáním nejmenších a největších intervalů. To překvapující a nečekané, přitom ale dobré uspořádání melodie ukazuje na Ducha Svatého, jehož působení v dějinách je vždycky překvapivé.

První dvě sloky sekvence se vyznačují čtyřnásobným staccatem slova „Veni“ (Přijď!): Opakovaně, to znamená přímo bouřlivě, plný touhy po setkání s Duchem Svatým prosí prosebník o jeho spásonosný příchod. Čtyřnásobná výzva k příchodu Ducha může znamenat vzhledem k nitru člověka to, co se modlí svatá sestra Benedikta od Kříže (Edita Steinová): „Ty, který jsi mi bližší než já sama sobě a vnitřnější než moje nevnitřnější a přesto neuchopitelný a nepochopitelný, mimo každé jméno: Duch Svatý – věčná Láska.“

To čtyřnásobné „Přijď!“ si můžeme vykládat také jako prosbu o čtyři základní ctnosti: moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost, které jsou nezbytné pro bohumilý život.

Vedle těchto obou „vnitřních“ významů je možný také výklad na vnější, obšáhrou oblast církve a světa, ba dokonce

„kosmický“ výklad: Boží Svatý Duch ať se rozšíří do všech čtyř světových stran, to znamená po celé zemi, ať ji naplní svojí přítomností. Ať vstoupí do všeho stvoření a promění je v nové stvoření.

Tato sekvence obsahuje deset slok a v prvních pěti se setkáváme s působivými vyzváními Ducha Svatého: Je tam oslavován jako „Otec ubohých“ (*pater pauperum*). Z toho poznáváme, že Bůh se sklání zvláště k potřebným, slabým a ukřivděným.

Ale my všichni jsme chudí před Bohem, chudí na víru, naději a lásku, chudí na ctnosti. Milosrdný Bůh ale přichází na pomoc naší chudobě a slabosti. Duch Svatý se ukazuje skutečně jako „dárce darů“ (*dator munerum*).

Všechny věci, které potřebujeme pro svůj lidský přirozený život, můžeme od Něho očekávat. A v plném souzvuku s tím všechny dary, které potřebujeme pro náš nadpřirozený život, nový život v Kristu. Přijali jsme sice Ducha Svatého ve křtu a biřmování, přesto bychom však měli stále prosit o jeho příchod k nám a o jeho dary a plody.

Naše sekvence vyjadřuje další myšlenku: Dvakrát volá Ducha Svatého pod symbolem světla. Prosí o naplnění tímto světlem: „Přijď, světlo srdcí“ (*veni, lumen cordium*) a „Ó nejblaženější světlo“ (*o lux beatissima*). Myslíme na zvolání „Světlo Kristovo“ („Lumen Christi!“) o velikonoční vigílii a na slova Kristova: „Já

jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12) Myslíme na Janův prolog, používaný na konci tradiční mše svaté (poslední evangelium): „V něm byl život a ten život je světlo lidí a to světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila.“ (Jan 1,4–5) Neboť světlo Ducha Svatého a světlo Kristovo jsou jedno, protože Duch Svatý je Duchem Otce i Syna. Proto může list Korintským obě osoby smělym slovem jakoby identifikovat: „Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ (2 Kor 3,17) Ostatně tím Pavel potvrzuje božství Ducha Svatého.

„Světelné“ působení Ducha Svatého spočívá konečně ve vnitřní „útěše“, to znamená ve stavu duchovní pohody, v opravdové spokojenosti. Proto je Duch Boží v sekvenci označován jako „nejlepší Utěšitel“ (*consolator optime*), a proto se zde prosí: „V práci libý pokoji, smířiteli v rozbroji, rač nás v pláči utiшит.“

Duch Svatý je Utěšitel, protože naše myšlenky pozvedá ke Kristu a k nebeskému Otci. Je Utěšitelem, protože řídí našeho ducha k věčnému cíli a dodává odvahy rozhodně usilovat o tento cíl. Je Utěšitelem, protože nás zbavuje nutnosti lidské útěchy. Je Utěšitelem, protože nás naplňuje svojí silou, svojí božskou útěchou.

„Světlo duši blažící, srdce v tebe věřící rač milostně naplnit.“ Ono „reple cordis intima“ znamená vlastně „naplň skryté části srdce“. Protože lidské srdce je prázdné, když je nenaplní Bůh a jeho pravda. Člověk potřebuje pravdu, směr a smysl života, které nakonec přicházejí jenom od Boha.

V tomto smyslu pokračuje také šestá sloka: Úplně chudý a závislý na Bohu si prosebník uvědomuje: „Člověk bez tvé pomoci, slábne a je bez moci, vše mu může uškodit.“ Tím sahá sekvence na Boží slovo: „Neboť beze mne nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,5) Duchovní působení, získání nadpřirozené ctnosti není bez Boha možné. Dary Ducha Svatého nejsou lidské talenty a nadání. Přesto zasahují dary

Zpívaná sekvence
„Veni Sancte Spiritus“ má svoje
povinné liturgické místo ve mši svaté
o Svatodušní neděli.

► Boží přirozené lidské schopnosti, čímž je zvedají do nadpřirozena.

Konečně se říká v deváté sloce: „Rač nás, v tebe věřící, vroucně tebe prosící, dary sedmi podělit.“ Tady se náš text znovu snaží o dosažení Ducha Svatého. Tady znovu obnovuje prosbu o plnost Ducha. Prosbu o sedm darů Ducha se odvozuje od proroka Izaiáše. Ten popisuje přicházející mesiánské království, seslání Ducha na Mesiáše: království zaslíbeného zachránce Izraele, který bude poslán od Boha. Izaiáš 11,2 píše: „Na něm spočine duch Hospodinův; duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.“ V síle Ducha bude Pomazaný vládnout ve své říši spravedlivě, ujmát se ubohých a přinese podivuhodný mír: „Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. (...) Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lviče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.“ (Iz 11,3-6) Možná bude tato vize míru o říši Mesiášově vypadat téměř nereálně. Příchuť takového ideálního stavu můžeme zakusit tam, kde lidé spolu žijí svorně: „Pohledte, jak je dobré a krásné, když bratři spolu žijí ve svornosti.“ (Ž 133,1) Nejenom každý klášter, nýbrž každá rodina by měla být takovou záštitou svornosti v Duchu Svatém, počátkem nového stvoření! Také svatý Pavel potvrzuje častěji působení Ducha Svatého: „Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.“ (Gal 5,22-23)

Nakonec vrcholí náš text v prosbě o ne-smírnou odměnu, která spočívá ve věčném nazírání na trojjediného Boha. Je to prosba, abychom po smrti mohli požívat nikdy nekončící plod, život v Duchu Svatém – život podle rady starce Serafima: život se snahou získávat stále hlouběji Ducha Svatého:

„Uděl v ctnosti prospěchu, v smrti dej útěchu a dej v radost věčnou vjít.“

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 6/2014
přeložil -mp-*

Svatodušní sekvence kardinála Stephen Langtona

LATINSKÝ TEXT

Veni, Sancte Spiritus,
et emitte caelitus
lucis tuae radium.

Veni, pater pauperum,
veni, dator munerum,
veni, lumen cordium.

Consolator optime,
dulcis hospes animae,
dulce refrigerium.

In labore requies,
in aestu temperies,
in fletu solatium.

O lux beatissima,
reple cordis intima
tuorum fidelium.

Sine tuo numine,
nihil est in homine,
nihil est innoxium.

Lava quod est sordidum,
riga quod est aridum,
sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum,
fove quod est frigidum,
rege quod est devium.

Da tuis fidelibus,
in te confidentibus,
sacrum septenarium.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.

ČESKÝ TEXT (Kancionál, č. 422)

Přijď, ó Duchu přesvatý,
rač paprsek bohatý
světla svého v nás vylít.

Přijď, Otče nebohých,
dárce darů přemnohých,
rač nám myslí osvitit.

Božský Utěšiteli,
něžný duší příteli,
rač nás mile zotavit.

V práci libý pokoji,
smířiteli v rozbroji,
rač nás v pláči utišíti.

Světlo duší blažící,
srdce v tebe věřící
rač milostně naplnit.

Člověk bez tvé pomoci
slábne a je bez moci,
vše mu může uškodit.

Viny z duší našich smaž
a vyprahlá srdce svaž,
raněné rač vyhojit.

Srovnej, co je zkřiveno,
zahřej, co je studeno,
a nedej nám zabloudit.

Rač nás, v tebe věřící,
vroucně tebe prosící,
dary sedmi podělit.

Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti dodej útěchu
a dej v radost věčnou vjít.

„Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se žene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden.“ (Sk 2,2-3) Svatodušní událost v malbě Jeana Restouta II. (1732).

Eucharistie - Na cestě do Emauz (8 - dokončení)

„Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě“

„Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Simonovi. Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě.“ (Lk 24,33-35)

Emauzští učedníci přišli do Jeruzaléma, mluvili s Petrem, apoštolu a přítomnými učedníky a navzájem si vyprávěli, co se jim přihodilo. Obsah vyprávění byl stejný: Ježíš vstal z mrtvých a ukázal se. Žádný z přítomných nevěděl nic nového. Nikdo nemusel nikoho přesvědčovat mnoha slovy, že Ježíš skutečně vstal z mrtvých. Nikdo nepochyboval o skutečnosti toho, co se událo. Přesto o tom všem mluvili. Pravděpodobně trvalo dlouho, než si vypověděli svoje zážitky. Na druhé straně každý věděl něco jiného, něco nového, totiž své osobní zážitky a pocity. Jak prožil tuto událost? Jakou udělal zkušenost? Každý nový pohled, který se v rozhovoru objeví, obohacuje a posiluje víru a přesvědčení ostatních posluchačů.

Biblický odkaz na rozhovor v Jeruzalémě nám připomíná jiné aktuální téma. Není to jen téma, je to vlastně celá kapitola. Mohla by mít nadpis: Duchovní rozhovor.

Všimli jsme si už, že křesťané mezi sebou vedou málo duchovních rozhovorů? Také věřící manželé mezi sebou mluví málo o víře; v křesťanských rodinách je náboženský rozhovor nedostatkovým zbožím. V řeholních společenstvích jsou řeholníci či řeholnice často vychováváni ke zdrženlivosti. Odkrytí vnitřního života bylo často považováno za prohřešek proti pokoře. Také o kněžích se říká, že při svých setkáních či v rozhovorech mezi čtyřma očima vynechávají duchovní témata. Naproti tomu kritické poznámky, motivované protinábožensky jsou velmi často převládající látkou rozhovoru. Lidé vedou hodně negativních řečí o papeži, biskupech a kněžích, ohledně uspořádání bohoslužeb a chování věřících.

Co rozumím pod pojmem duchovní rozhovor? Není to doučování hodin náboženství, či vyplňování mezer ve vědo-

mostech, ale spíš výměna zážitků spojených s Bohem nebo s modlitbou. Jak jsem se setkal s Bohem? V jaké situaci se mě Bůh dotkl? Jak zapůsobila Boží prozřetelnost v mém životě? Ve kterých zážitcích a setkáních mohu vidět Boží působení? Po jakých cestách mě Bůh vedl k cíli? Které příběhy a úspěchy jsou plodem Boží milosti? Jak zažívám Boží blízkost v modlitbě? Jak mi je, když v modlitbě zažívám Boží mlčení? Jak odhaluji množství forem modlitby? Jaké těžkosti mě pronásledují v modlitbě? A jak se jim snažím předcházet? Jaký postoj mi pomohl v modlitebním životě?

Jistě, to jsou otázky, které mohou zaznít při modlitbě a při rozjímání; otázky, které si klademe sami a na které si sami musíme odpovědět. Ale kde je psáno, že máme z těchto úvah vyloučit svoje nejbližší? Můžeme jim pomoci, když s nimi budeme tyto otázky a odpovědi sdílet. I oni nám můžou pomoci, když nám dovolí nahlédnout do své duše. Je skutečně nutné, abychom své poklady žárlivě strážili? Vyvěsili varovnou cedulku: Nepovoláním vstup zakázán? Byl by to veliký pokrok, kdybychom na duchovní rozhovory použili čas, který ztratíme kritikou a pomlouváním.

Modelovým příkladem pro nás může být modlitba Panny Marie *Magnificat*. Ona by měla největší důvod skrývat svoje tajemství. Boží mateřství, dítě v jejím životě, zastínění Duchem Svatým,

očekávání dítěte, které nemá lidského otce – to je bezpochyby to nejintimnější tajemství, které kdy v sobě nějaký člověk nosil! Kdo by se nestyděl prozradit právě toto tajemství? Kdo by raději nic neřekl z obavy, že nikdo toto tajemství nepochopí a nepřijme! Určitě byl Magnificat odpovědí na pozdrav Alžběty, která osvětlením Ducha Svatého poznala v Marii matku Božího Syna. „Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána, přišla ke mně?“ (Lk 1,43) Přesto Maria nemusela otevřít Alžbětě celé své srdce. Ona to však udělala, protože Magnificat a jakýkoliv jiný chvalozpěv Boha chválí a člověka duchovně pozvedá. Maria nepodceňovala svoji roli: „Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté.“ (Lk 1,48n) Co musíme zvláště zdůraznit, je, že Maria se neomezuje jen na svoji dobu, jen na svůj život. Celý předcházející děj je zahrnut do její modlitby: „Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“ (Lk 1,50.54-55)

Tak jako ani Maria svou radost neskrývala, jako emauzští učedníci nedokázali mlčet, tak by měla i naše cesta milosti, naše povolání, naše zkušenosti s Bohem být pro druhé nabídkou, výzvou. Aby i oni pokračovali na cestě víry s větší radostí. Aby také jejich svědectví víry zasáhlo další lidi, kteří na své cestě ještě nepotkali Zmrtvýchvstalého.

„Oni sami pak vypravovali, jak ho poznali při lámání chleba“

„Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.“ (Lk 24,35)

Emauzští učedníci vypravují v Jeruzalémě o „klíčovém zážitku“ – tento odborný výraz se používá v psychologii –, který se stal v Emauzích a který na ně hluboce zapůsobil. Otevřely se jim oči. To byl vrchol setkání se zmrtvýchvstalým Pánem. Když ovšem sledujeme přesné znění této zprávy, pak zjistíme, že emauzští učedníci řekli jen to, kdy Ježíše poznali, ne podle

čeho ho poznali. Poznali ho v okamžiku, kdy lámal chléb, ale proč právě v této chvíli? Exegeti si s tímto místem lámou hlavu, v biblické literatuře k tomuto tématu nacházíme velké množství výkladů a vysvětlení. Například, jestli učedníci zahlédli rány na Ježíšových rukou, jestli Ježíšova gesta při lámání chleba byla pro něj tak charakteristická, že nešla přehlédnout...

Možná nejsou podobné úvahy vůbec důležité!

Lámání chleba přece bylo pro Ježíše typické. Lámat chléb znamená dělit a rozdělit se. Ale chléb není to jediné, co může být děleno a rozdělováno.

Ježíš ve svém životě rozdělil všechno, co mohlo být darováno, někomu dalšímu. Svě srdce, svoji lásku, své milosrdenství – děлил a dával lidem, kteří byli v nouzi. Do své dobroty zahrnul chudé i hříšníky.

Ježíš rozdělil svoji božskou moc. Nikdy z ní nedělal osobní výhodu, měl ji, aby jí pomáhal. Působil zázraky a znamení, uzdravoval nemocné, očišťoval malomocné, vyháněl demony a křísil mrtvé.

Dělil se o svůj čas, dával se k dispozici všem, kteří chtěli slyšet jeho slovo. Daroval ho i těm, kteří jeho slovo přijmout nechtěli.

Rozdělit se neznámá jenom dát ostatním něco ze svého vlastnictví. Rozdělit se znamená také mít podíl na osudu těch druhých.

Tak Ježíš sdílel chudobu svých současníků – bezdomovectví, vyloučení ze společnosti, pronásledování, uprchlictví. V Betlémě sdílel střechu nad hlavou dokonce i s němou tváří, byl hostem u vola a osla.

V Getsemanské zahradě sdílel opuštěnost těch, kterým ostatní nerozumí, jsou ponecháni na pospas svému strachu v osamocení. Na kříži Pán sdílel osud těžkých zločinců, bezmoc všech umírajících.

Když Ježíš láme chléb, je to typický symbol, který ukazuje na jeho připravenost darovat všechno a nic si nenechat.

Při poslední večeři lámal eucharistický chléb. Tento chléb byl jeho tělem, které se vydává. Tento chléb byl znamením jeho přítomnosti. V Emauzích bylo lámání chleba poznávacím znamením pro učedníky a pro všechny křesťany. Jen ten dobře zná Ježíše, jenom tomu se otevrou oči, kdo vidí Ježíše, Syna Božího a syna člověka, který se obětuje pro záchranu světa.

Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

Dne 28. ledna 2015 Kongregace pro bohoslužbu a svátosti schválila zapsání nového **svátku Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze** do Českého národního kalendáře. Tento svátek **připadá na čtvrtek po slavnosti Soslání Ducha Svátého a je od letošního roku pro Českou republiku závazný.**

V martyrologiu o tomto svátku čteme: „*Čtvrtek po slavnosti Soslání Ducha Svátého.* Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze podle řádu Melchizedechova, v němž má Otec od věků zalíbení. Tento pro-

středník mezi Bohem a lidmi naplnil Otcovu vůli a přinesl sám sebe na oltáři kříže jako oběť za spásu celého světa. Tím ustanovil způsob věčné oběti a veden bratrskou láskou vybírá si ze synů Adamových lidí, které volá ke kněžství, aby z této oběti, neustále v církvi obnovované, vyvěraly prameny božské síly, vytvářející nové nebe a novou zemi, a v celé šíři aby se naplňovalo, co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, a na co člověk nikdy ani nepomyslel.“

-red-

Při každé eucharistické slavnosti je chléb proměněn a lámán; hostie je rozlomena a rozdávána. Ježíšův základní postoj se zřetelně ukazuje v eucharistickém tajemství – zvláště zde. Eucharistický chléb může neomezeně rozmnožovat každý kněz. V každé vsi i městě, v každém kostele či kapli může být Ježíš přítomen pod eucharistickou způsobou. Zeměkoule je skutečně plná svatostánků. Někde je dokonce několik svatostánků v jedné budově. Každé společenství chce mít svoje místo, kde se – jako emauzští učedníci – setkávají se Zmrtvýchvstalým.

Eucharistie je rozmnožena a rozdělována v té míře, aby ji mohl přijímat každý pokřtěný, který si to přeje, který věří a který žije v Boží milosti. Ten pak může Pána pro sebe získat. V každém svatém přijímání je Ježíš bezpodmínečně přítomen pro toho, kdo jej přijímá.

Samozřejmě teď musíme otočit list a ptát se, jestli i my jsme zcela k dispozici Pánu, kterého přijímáme. Být k dispozici pro Pána neznámá nic jiného než se naučit, tak jako Ježíš být zde pro ostatní.

Z toho vyplývá, že můžeme naše zamyšlení uzavřít zpytováním svědomí a dobrým předsevzetím:

- Jsem egoista, který dává jen ze svého přebytku?
- Jsem ochoten dělit se o svou modlitbu tím, že při ní nemyslím jen na své záležitosti?
- Jsem připraven dělit se o svůj čas, nebo mě obtěžuje někomu naslouchat?

- Jsem ochoten dělit se o svůj kříž tak, že obětuji za ostatní své bolesti a nemoci?
- Jsem ochoten podělit se o svou svobodu tím, že se dokážu podřídit a neprosazuji vždy jen svoji vůli?
- Jsem připraven rozdělit se o klid své duše, když odpustím těm, kdo miškodili?
- Jsem ochoten podělit se o své schopnosti a energii, když druhým nabídnou svou pomoc bez požádání?
- Jsem ochoten dělit se o svou víru tím, že vzdálené vedu ke Kristu a věřící ve víře posilují?
- Jsem připraven rozdělit se o radost tím, že své okolí nakazím optimismem a případné protivenství přijmu s humorem?

Podotkneme, že emauzská událost nás také vybízí a provokuje. Jen pocit Božího dotyku nestačí, musí následovat rozhodnutí. Jsme ochotni Ježíšovu cestu nejen obdivovat, ale také po ní jít? Pokud ano, pak nás vždycky bude provázet radost, kterou sdílíme s emauzskými učedníky.

Z knihy Leo Kuchař: Eucharistie. Mosaiksteine und Blitzlichter. Eucharistischer Gebetskreis, o. J. Wien 1981. Přeložil -vm-

Poznámka překladatele:

Citáty z Nového zákona jsou podle liturgického překladu, citáty ze Starého zákona podle ČEP.

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (3)

Kapitola III

Jak se sama božská láska v duši rozšiřuje také k milované Matce a působí, že duše žije v Bohu a zároveň v Marii, a jak se také duše vedle tohoto působení sama chová vůči Matce Boží

Když Duch Boží neboli Duch božské lásky působí ve zbožné duši onen nejněžnější, synovský a také nevinný cit duše vůči milované Matce, tehdy z ní všechno plyne spontánně a zdá se, jako by v onen čas sama její přirozenost byla proměněna. Zdá se tak, jako by duše vzala na sebe nevinnost, něžnost, nepatrnost a další kvality a náklonnosti charakteristické pro malé dítě vzhledem k nejmilovanější a nejdražší Matce a jako taková velmi nevinně jednala s touto Matkou.

Když je tehdy „Boží láska vylita do srdce“ jejího „skrze Ducha Svatého, který jí byl

dán“,⁽¹⁾ tento samotný Duch v duši jedná, řídí ji a je v této láskyplné hře hlavním činitelem. Onen nevinný styk duše s milovanou Matkou není nic jiného než přetékáním a vylitím božské lásky, jež tehdy působí v duši a tím nejněžnějším způsobem ji táhne k milované Matce. Činí to tak, že se duše v téže době a s toutéž něžností lásky vrhá k Marii a hned bezprostředně, jako by Marii táhla s sebou, se bez jakékoliv překážky či zmatení ducha vrhá k Bohu. Tímto způsobem se zdá, jako by láska k Bohu a k Marii byla jednou a toutéž láskou, současně přítékající a odtékající,⁽²⁾ dokud duše spolu s milovanou Matkou nespočine láskyplně v Bohu. Nebo, řečeno lépe, je „jeden a týž Duch“,⁽³⁾ který působí onen cit lásky k Bohu a k Marii, jak to chce a kdy to chce: naplňuje duši a činí ji někdy nejněžnější snoubenkou v náručí svého Milova-

ného a jindy nevinným dítětem vzhledem k této nejlaskavější Matce.

Potom však, když tento pohyb a působení Ducha Svatého neboli božské lásky přestane, zůstává milující syn Marie se sladkou vzpomínkou na ni a s láskyplnou náklonností k ní, ne však již s takovou nevinností či něžností jako dříve, ale s více rozumovým, zralým a mužným citem. Dokonce i kdyby chtěl, nemůže se nyní chovat a jednat tak nevinně a něžně a takový způsob jednání by z něho vycházel jakoby fingovaně, i když jindy z něho všechno vycházelo takřka přirozeně, z nitra a spontánně, bez jakéhokoliv vnímatelného fingování či přetvářky: vždyť to pocházelo od Ducha Božího přebývajícího v duši, který různě koná podle své svaté vůle, kdy chce a jak chce. Dalo by se říci, že jsou v duši dvě rozdílné osoby, které střídavě jednají na svém místě, a to ne fingovaně či náladově, ale přirozeně, takřka jako by duše svou přirozeností byla nyní jednou a jindy druhou osobou. Duše se tak čas od času podivuje sama nad sebou: nad tím, že v tak malém časovém prostoru v sobě odhaluje nyní jednu a jindy jinou dispozici a náklonnost, tak odlišnou a vzájemně protikladnou, takřka jako by nebyla jednou a toutéž osobou. A proto, aby touto hrou nebyla zničena, snaží se být stále pozorná vůči svým vnitřním náklonnostem, takřka spontánně z ní vycházejícím, aby je prostě a bez jakéhokoliv násilí ducha následovala.

(Pokračování)

Rodina: Manželství (2) - pokračování ze str. 2

cestou lásky, kterou Kristus chová k církvi. A to je velkolepé!

V hloubi tohoto stvořitelského mystéria, poznaného a obnoveného ve své ryzosti, se otevírá druhý velký horizont, který charakterizuje svátost manželství. Rozhodnutí „vzít se v Pánu“, toto rozhodnutí zahrnuje misionářskou dimenzi, což znamená ochotu srdce zprostředkovávat Boží požehnání a Pánovu milost všem. Křesťanští manželé mají totiž *jakožto manželé účast na poslání církve*. K tomu je zapotřebí odvahy! Proto, když zdravím na generálních audiencích novomanžele, říkám jim, že jsou odvažní. Milovat jako Kristus miluje církev – to vyžaduje odvahy!

Slavení této svátosti nemůže ponechávat stranou tuto spoluzodpovědnost rodinného života za obrovské církevní, misijní poslání lásky. Život církve se pokaždé obohacuje krásou svatební smlouvy, stejně jako se ochuzuje pokaždé, když je zohyděna. *Aby církev mohla nabízet všem dary víry, lásky a naděje, potřebuje také, aby manželé odvážně prokazovali věrnost svojí svátostné milosti!* Boží lid potřebuje jejich

každodenní putování ve víře, lásce a naději spolu se všemi radostmi a námahami, které s sebou v manželství a rodině toto putování nese.

Směr cesty je tak vyznačen navždy. Je to cesta lásky, totiž mít rád, jako miluje Bůh, navždy. Kristus nepřestává pečovat o církev, stále ji miluje a chrání a neustále odstraňuje z její lidské tváře skvrny a vrásky všeho druhu. Dojemná a překrásná je tato zář Boží síly a něhy, která se předává od manželství k manželství, od rodiny k rodině! Svátý Pavel má pravdu: toto je skutečně „veliké tajemství“! Muži a ženy dostatečně odvažní, aby nesli tento poklad v „hliněných nádobách“ svého lidství, jsou bytostným zdrojem pro církev a pro celý svět. Bůh jim za to natisíckrát žehnej!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Řím 5,5.

⁽²⁾ Tj. přítékající od Boha k Marii a odtékající od Marie k Bohu, jak to vyplývá z předchozí kapitoly. [pozn. překl.]

⁽³⁾ 1 Kor 12,11.

Nové objevení ženy jako matky

„Výchova“ je téměř nevyčerpatelné téma, o kterém bylo už napsáno tisíce knih. Celý lidský život by sotva stačil na to, kdybychom chtěli přechystit všechno, co bylo dosud o výchově napsáno. Ale to není vůbec nutné. Kdyby to nutné bylo, pak by to Bůh pravděpodobně zařídil tak, aby děti přiváděli na svět vysoce učenými profesory, a ne prostě matky...

Výchova dítěte vyžaduje více než dobré akademické vědecké vzdělání. Co je pro tento velký a náročný úkol nutné a potřebné především, je milující mateřské srdce. K žádnému jinému člověku nemá dítě tak blízko a takovou vazbu jako k vlastní matce. Známa a velmi žádaná psychoterapeutka mládeže Christa Mevesová to potvrzuje a dosvědčuje, že právě první tři roky života jsou nejdůležitější pro vývoj dítěte.

Právě proto je šokující, že toto Bohem dané určení ženy je dnes často znevažováno a zpravidla se jím pohrdá. Na všech stranách se nám dnes staví před oči a činí lákavým pojetí, které je ve skutečnosti zaměřeno proti přírodě a tím také proti zdravému rozumu. Moderní duch doby má pro dnešní ženu pohotově připravenou celou paletu jiných, atraktivnějších úkolů, než být „jenom“ matkou.

Myslím, že si lidé dnes váží ženy jako matky příliš málo. Dnes jsou podporovány nejrůznější sociální projekty k socializaci mládeže na okraji společnosti a jsou podporovány z veřejných peněz. Ale role matky, která je výraznější a důležitější než všechny sociální projekty, se opomíjí a dostatečně nehodnotí.

Svatý Augustin jednou prohlásil: „Za všechno, co jsem, vděčím svojí matce.“ Úlohu, která byla matkám Bohem svěřena, není možné nikdy dostatečně vysoko ohodnotit. Co matky svým dětem především v prvních letech života mohou dát, je směrodatné pro celý zbývající život. Pius X. jednou řekl: „Dejte mi křesťanské matky, a já zachráním klesající svět.“

Zlá, nebo, jak jednou řekl papež František v rozhovoru s biskupem Launem, „démonická“ je tzv. genderová ideologie. Tato ideologie, která je mimo všechno rozum, si vytkla za cíl zrušit pojem „matka“. Tvrdí drze, že dva muži nebo dvě ženy mohou vychovávat dítě stejně dobře jako matka

a otec. Tady je vidět velice zřetelně, kam se dojde, když lidé pohrdají Bohem, Pánem, a jeho příkázáními.

Zlo a nebezpečí genderové ideologie spočívá v druhu a způsobu, jak se tyto bláznivé ideje vnášejí mezi lid. Protože rozumové argumenty tohoto učení nemohou uspět, sahá se k metodám, které jsou nám známy z dějin v jiných souvislostech: Manipuluje se s našimi dětmi! Přitom se postupuje podle zásady: „Čím dříve, tím lépe.“ Už v dětských jeslích si mají malé děti zvykat na nepřírozené rodinné koncepty „rodin“ partnerů stejného pohlaví. Toto „odnormalizování“ se děje například pomocí zvláště k tomu účelu vydávanými obrázkovými knihami genderových ideologů. Když chceme své děti chránit proti zlým ideologiím, pocházejícím z radikálního feminismu a ideologií podporovaných homosexuálním hnutím, musíme se bránit.

V tomto článku bych se však chtěl zabývat především kladnou stránkou mince, divukrásnou úlohou, kterou svěřil Bůh matkám a otcům. Bůh stvořil muže a ženu tak, že se navzájem doplňují a že už svojí povahou mají nejlepší předpoklady k výchově dítěte.

K výchově patří více než pouhá starost o tělesné blaho dítěte, jenom mu dávat jíst a pít. Úkolem rodičů je dávat dětem dobré základy a podporovat je, bojovat proti špatným vlastnostem. Matka a otec vedou své děti k tomu nejcennějšímu, co může člověk mít: k víře v Boha. Co rodiče vstíjí dětem v prvních letech života, to se odrazí v celém jejich zbývajícím životě. Rodiče jsou povoláni zajistit svým dětem dobrý start do života.

Protože je tento úkol tak velký a tak důležitý, dává Pán rodičům skrze svátost manželství zvláštní milosti. Žádný učený pedagog, žádný vychovatel ani žádný učitel nejsou pro tento úkol tolik vhodní jako matka a otec. Svátostná milost se proto nedává vynikajícím učencům, ale prostým matkám a otcům. Na této milosti mohou rodiče stavět. Matka a otec jsou povoláni k tomu, aby spolupracovali s touto milostí. Kdybychom jenom mohli porozumět, jak důležitá je matka a otec pro zdravý vývoj dítěte, zařídili bychom si svůj život

Švýcarská garda se neotevře ženám ani cizincům

Velitel Švýcarské gardy Christoph Graf si nemyslí, že by v budoucnu mohly do této elitní jednotky vstoupit ženy, či nositelé jiného než švýcarského občanství. Listu *Aargauer Zeitung* (30. 3. 2015) doslova řekl, že se jistě nedožije přísahy první švýcarské gardistky. „Čas pro ženy v gardě dosud nedozrál. Máme pětisetletou tradici, ze které žijeme,“ zdůraznil plukovník Graf v rozhovoru. „Totéž platí pro katolickou církev. Kam by to vedlo, kdybychom se podřizovali každému módnímu proudu? Nakonec bychom tu měli biskupky nebo dokonce papežku,“ dodal.

Stejně tak do gardy nebude mít přístup nikdo jiný než rodáci ze Švýcarska, podotkl nově jmenovaný velitel. „Služba v gardě zůstává privilegiem Švýcarů, jinak ji můžeme rozpustit,“ míní Graf. S novým pontifikátem žádosti o vstup do papežské ochranky rostou, vysvětluje její velitel. Problematičtější je, že „dnešní mládež nemá vztah k církvi a k víře“. A ten pro švýcarského gardistu zůstává nepostradatelný, prohlašuje Christoph Graf pro švýcarský list.

Z www.radiovaticana.cz

v některých bodech jinak. Každá minuta, kterou matka svému dítěti věnuje, je jako zlatá perla v krásném věnci perel. O co krásnější a smysluplnější je, když matka dítěti předčítá z dětské Bible, než aby se posadila před „bednu televizoru“. O co cennější, napínavější a lepší je rodinný výlet, než hodiny trávající nesmyslné poflakování se u playstationu.

Nejčastěji se děti učí dobrým příkladem rodičů. Tak má výchova hodně společného se sebevýchovou. Co dnes potřebujeme více než kdykoliv předtím, jsou křesťanské matky a křesťanští otcové. Mateřství a otcovství není jenom nějaká vedlejší činnost. Když si znovu uvědomíme, co znamenají pro svět dobré matky a dobří otcové a že je to pro ně důležitější než vysoká kariéra v povolání, věřím pevně, že se svět může změnit k lepšímu.

Z *Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 2/2015*
přeložil -mp-

Moje cesta k víře

Svědectví Justiny Riegerové v Medžugorje

Byl první týden v květnu, když jsme se vydaly, Conny a já, poprvé na cestu do Medžugorje. Byly jsme kamarádky už od pěti let, ale teprve o dvaadvacet let později jsme podnikly společně cestu, která úplně změnila náš život.

Vyrostla jsem v rodině s velmi věřícími rodiči, kteří vyzařovali lásku. Byla jsem vždycky přesvědčena o tom, že vztah mých rodičů byl nanejvýš šťastný a zdařilý ve srovnání s mnoha jinými páry, které znám. Víím také, že tajemstvím tohoto úspěchu je hluboká láska, kterou si vzájemně prokazují a – což je ještě důležitější – jejich láska k Bohu. Ale v asi dvaceti letech jsem se stala cyničkou. Na univerzitě se považovalo panenství spíše za kříž než za dar, a brzy jsem smýšlela také tak. Pohlížela jsem na lásku jako na nějaký pojem, o kterém lidé filosofují a který si idealizují, aniž by jej někdy chtěli skutečně žít. Ztratila jsem naději, potom svoji důstojnost a následkem toho se přihodil ten zlý příběh, který nechám raději do zповědnice.

V následujících devíti letech jsem odsunula Boha ve svém životě na vedlejší kolej. Můj anděl strážný pobýval dlouhé hodiny v ústraní, byl donucen na mě čekat, zatímco můj život byl spojen s alkoholem,

drogami, muži a bezbožnými zábavami. Někdy mi předhazovali, že jsem katolička, která je trápena svojí vinou, která obhajuje církev a papeže, i když sama žije ve hříchu. Dokázala jsem snést kritiku, která se dotýkala mne osobně, ale když kritizovali moje náboženství, rozzlobila jsem

se. V hloubi svého srdce jsem chtěla žít, což jsem neústupně obhajovala, ale neměla jsem k tomu sílu. Tenkrát jsem vydělávala mnoho peněz, ale byla jsem vyčerpaná, vystresovaná a zbavená iluzí. Proto jsem se rozhodla podniknout víceletý pobyt v cizině. Několik týdnů před svým odjezdem jsem poznala jednu dámu, která organizovala poutě do Medžugorje. Byla to bývalá stevardka, která vedla pohnutý život daleko od Boha. Před deseti lety se v Medžugorje obrátila, když tam jela s úmyslem, že udělá obchody pro svůj podnik. Když jsem ji jednoho dne spatřila,

viděla jsem jenom pokornou, podivuhodnou duši, která hluboce milovala Marii. Vydala velkolepé svědectví, ani ne tolik svými slovy, jako láskou, kterou vyzařovala. Ona mi dala naději.

Opustila jsem svoji zemi Nový Zéland a cestovala nejprve do Londýna, kde žila moje přítelkyně Conny. Když jsem přišla k ní, řekla mi, že by mě chtěla doprovázet, kdybych jela někdy do Medžugorje, o čemž jsem jí vyprávěla. Tak krátká poznámka zasáhla jako šíp do středu terče, a dříve než mohla svoje mínění změnit, přihlásila jsem se s ní na cestu do Medžugorje, takže všichni si mysleli, že jsme blázni, když jedeme do válečné oblasti, ale že nás k tomu nutí sklon k dobrodružství. Dnes si už myslíme jenom jedno, totiž že jsme blázni...

Skupina cestujících, se kterou jsme se na letišti setkaly, se nám jevila jako skupina zbožných fanatiků. Už jsem měla odpor vůči „normálním“ křesťanům, o to více tady proti těmto, kteří zde pobíhali okolo s nábožným úsměvem na rtech, nosili trička s fotografií papeže a pózovali s velikými kříži. Conny a já jsme se snažily vypadat pokud možno nepřekvapeně tím, že jsme se držely vpovzdálí od těchto hlučných křesťanů. Ale naše ubohé pokusy stáhnout se do ústraní stále více na nás obracely pozornost. Když jsme konečně nastoupily do letadla, mohli všichni ty dvě vyvržené, které cestovaly spolu, přimět k tomu, aby litovaly svých hříchů. Zapnula jsem svého wolkmana.

Cestou autobusem to bylo ještě horší. Začali jsme se modlit růženec. Conny tato modlitba vadila. Mne jednoduše nudila. Ještě jsem nevěděla, že o několik dnů později se budu růženec modlit bez ustání.

První den v Medžugorje jsem šla ke zpovědi. Ale namísto hříchů jsem knězi vyprávěla vtipy. Zpověď se konala pod širým nebem a já jsem byla příliš pyšná, než abych před všemi ostatními plakala. Šla jsem příští den znovu. Moje obranná zeď se mezitím zřítla.

Plakala jsem takovým způsobem, že jsem skoro nemohla mluvit. Moje lítost byla tak hluboká, že jsem pokaždé v následujících třech měsících jenom plakala, když jsem šla ke zpovědi. Byly to vždycky ty dvě věci, které mě vedly k pláči: zpověď a píseň *Amazing Grace* (Podivuhodná milost).

„Nesnesu manžele, kteří se milují,“ řekl ďábel exorcistovi

„Nesnesu manžele, kteří se milují“ – tuto strohou a vzteklou odpověď si vyslechl exorcista padovské diecéze, Mons. Sante Babolin. Italský kněz se ptal ďábla, proč trýzní manželku jednoho z přátel. Exorcista tuto epizodu ze své dlouholeté praxe vymítání zlých duchů vyprávěl v Mexiku, kde přednášel na několika konferencích, o kterých informuje katolický týdeník *Desde La Fe*.

Mons. Babolin vysvětlil, že satanova nenávisť vůči manželství pochází ze skutečnosti, že svátost manželství je blízka svátosti eucharistie. „V eucharistii Pánu přinášíme chléb a víno, které se působí

ním Ducha Svatého proměňují v Ježíšovo Tělo a Krev. Ve svátosti manželství se děje něco obdobného: milostí Ducha Svatého se lidská láska přeměňuje v božskou lásku, takže manželé posvěcení svátostí manželství skutečně a mimořádně naplňují výrok Písma: „Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.“ (1 Jan 4,16) Pro mexický katolický týdeník pak ještě italský exorcista připomenul, že nejmocnější duchovní zbraní, která oddaluje pokušení manželské nevěry, je každodenní modlitba růžence.

Podle www.radiovaticana.cz (31. 3. 2015)

► Celkem jsem zůstala v Medžugorje pět měsíců. Tam jsem se setkala s mnohými lidmi a jejich svědectví mě upoutala. Pozorovala jsem, že vstup Ježíše do našeho života představuje pro každého jinou zkušenost. Pro někoho je to více dramatické než pro jiného. Jedni se zdají být naplněni Duchem Svatým a jejich duch se vznáší nezávisle vysoko v nadpřirozenu. Moje osobní zkušenost byla jiná. Medžugorje byla pro mne dobou milosti a očišťování. Cely ten vztek a zranění vystupovaly pomalu zase nahoru. Pak jsem prosila o milost, abych mohla odpustit. I když jsem necítila radost a štěstí, které pociťovali jiní, cítila jsem přece, jak se moje srdce proměňuje, a dostala jsem pocit míru a svobody. Dnes, po jedenácti měsících, se stále ještě pokouším žít poselství z Medžugorje.

Je to úzká cesta, která člověku někdy bere dech. Ale v hloubi svého srdce cítím pokoj, který mě přivádí k tomu, abych šla po této cestě dále. Tento pokoj neumím popsat, protože v obtížných obdobích jej necítím. Víím jenom, že jsem na cestě pravdy a že každý kříž, který potkávám, mě posiluje.

Rozumím teď, jak je důležité přijímat Ježíše. Eucharistie je mojí silou a mojí spásou. Tento dar je sám o sobě tak vzácný, že si už neumím představit, jak bych žila bez něho. Svatá Panna mě vedla až dosud a povede mě i dále. Přivedla mě pomocí modlitby klanění a mše svaté blíže k Ježíši. Nemám strach a nechtěla bych upadnout do starého způsobu života. Před Medžugorjem jsem si vždycky myslela, že jsem svobodná, když budu žít podle principů světa. Nikdy jsem si neuvědomila, jak velice nás hřích svazuje. Když jsem hřešila proti svému svědomí a přitom se pokoušela to přejít, bylo moje srdce stále více a více naplněno pocity viny, hněvu a hořkosti. Hněv přicházel, protože jsem byla nešťastná, a hořkost proto, že jsem se vyhýbala svoji vinu si přiznat.

Medžugorje mě naučilo milovat a díky lásce odpouštět. Nebyla jsem dojatá sluncem, které se otáčelo samo okolo sebe, ale dalšími nadpřirozenými jevy. Byla to jednoduše láska, která mě dojala. Kde je víra, tam je také láska. Kde je láska, tam je také mír. Kde je mír, tam je přítomen Bůh. Kde je Bůh, není žádný nedostatek.

Z Maria heute 4/2015 přeložil -mp-

Do Národní kanceláře PMD nastoupil nový ředitel

Protože Národní ředitele Papežských misijních děl (PMD) jmenuje prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, první informace o novém řediteli pro Česko přišla právě z tohoto místa. Agentura *Fides* sdělila, že dne 30. května 2014 kardinál Fernando Filoni, prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, jmenoval Mgr. Leoše Halbrštáta, trvalého jáhna diecéze Hradec Králové, Národním ředitelem Papežských misijních děl v České republice na období pěti let (1. 11. 2014 – 31. 10. 2019).

Mgr. Leoš Halbrštát vystudoval Střední zemědělskou školu v Praze a v letech 1990–1994 Teologickou fakultu Univerzity Karlovy. V roce 2009 byl kardinálem Dominikem Dukou vysvěcen na trvalého jáhna a sloužil jako vojenských kaplan v posádkách Chrudim, Pardubice a Hradec Králové. Se svou ženou Bronislavou bydlí ve Slatině nad Zdobnicí v podhůří Orlických hor a vychovávají spolu čtyři děti. Manželka je od roku 2009 pověřena službou Diecézní ředitelky PMD v královéhradecké diecézi.

Na začátku roku 2014 navrhl královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál České biskupské konferenci Leoše Halbrštáta jako kandidáta na Národního ředitele PMD v ČR a ten byl k 1. 11. 2014 jmenován. Od sametové revoluce je po P. Zdeňku Čížkovském a P. Jiřím Šlégrovi třetím Národním ředitelem PMD v ČR. Protože dosluhoval závazek u Duchovní služby AČR do 31. 3. 2015, pověřil P. Jiřího Šlégra vedením Národní kanceláře PMD do faktického převzetí funkce. Protože agenda týkající se vedení Národní kanceláře PMD je velmi obsáhlá, bude proces předávání trvat delší dobu. Z tohoto důvodu je v současné době v Národní kanceláři končící i nastupující ředitel PMD.

Ptáme se nového ředitele, s jakým záměrem do funkce nastupuje: „Naskakuji do jedoucího vlaku. Chtěl bych pokračovat a navázat na práci svého předchůdce P. Jiřího Šlégra. Ten za dlouhá léta vedení Národní kanceláře odvedl skvělou práci. Činnost v PMD je úplně odlišná od působení v AČR, ale beru to jako výzvu.“ „Řekněte nám, jaký je váš oblíbený citát“: „Je od Matky Teresy a to: »Když lidi soudíte, nemáte čas je milovat.«“

Novému Národnímu řediteli PMD přejeme mnoho sil, elánu a hlavně darů Ducha Svatého v práci i soukromém životě.

*Papežská misijní díla v ČR
(redakčně kráceno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium – Jan 20,19–23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

O Janu Husovi a husitství (7)

Celá dvacátá léta a první polovina třicátých let 15. století byla vyplněna boji husitů proti katolíkům domácím i cizím a také vzájemnými ideovými spory i ozbrojenými konflikty husitských stran. Čtyři křížácké výpravy se rozbily o neprostopnou zeď, kterou tvořily dobře organizované husitské sbory. Vojenské dějiny nejsou hlavním účelem této husovské série. Proto se jen letmo zmiňme o Žižkových vítězstvích, dobytých a obsazených městech Chomutov, Beroun, či o městech Český Brod, Kouřim, Kutná Hora, Vysoké Mýto, Trutnov, Mladá Boleslav a dalších, která padla husitům do rukou v roce 1421. Velké oběti si vyžádalo dobytí Duchcova, Bíliny a hlavně Berouna, hájeného královskou armádou. Svůj odpor proti Žižkovi zaplatili životem zdejší čeští katolíci z řad patriciátu, duchovenstva i prostého lidu. V plamenech našlo smrt více než 37 duchovních, hejtmani a měšťané. Mezi českými katolickými mučedníky vystupuje do popředí rytíř Jan Kolblich, který ani po krutém týráni ohněm nezradil katolickou víru a tváří v tvář smrti odmítl přestup k husitům. Katolíci si ce projevovali odvahu v boji proti početnému husitskému polnímu vojsku, přesto však četná husitská válečná vítězství podlamovala morálku katolických obránců. A tak se z obav před vypálením a zbořením vzdávala města Louny, Slaný, Mělník a Litoměřice. Ve městech, která se vydala husitům na milost, bylo usmrce mnoho katolických kněží i laiků, kteří odmítli přijmout novou víru. V červnu 1421 se vzdala královská posádka na Pražském hradě a po Vyšehradu i zde začal řídit revoluční dav, který ničil sochy i obrazy v katedrále a zneuctil náhrobky českých zemských patronů. Zfanatizovaní bludaři dokonce vynesli na pavlač sochu Krista sedícího na oslátku a za rouhání ji shodili do příkopu.

Roku 1428 přenesli husité svůj boj také do zahraničí. Jejich cílem bylo Slezsko, Horní Falc, Rakousy, Slovensko, Lužice, Sasko, Braniborsko a dokonce i Pobaltí. Z úspěšných výprav se husité vraceli obtíženi hmotnou kořistí i peněžní hotovostí, za kterou si některá města raději mír kou-

pila, než aby riskovala nejistý střet s obávanými husitskými nájezdníky. Přes nesporný vojevůdcovský talent Jana Žižky a soudržnost a ukázněnost houfů pod jeho velením nepadlo husitům do rukou úplně žádné město či hrad. Dvakrát husité vojensky nepochodili u Mostu, kam vždy domácím katolíkům přispěchali na pomoc Míšňané z Německa. Ani do Plzně nebo do Karlštejna husitské oddíly nepronikly.

Alespoň povšechná poznámka o vojenských událostech této periody je nutná. Válka byla totiž jedním z hlavních prostředků, kterým se nový náboženský ideál husitů prosazoval. Součástí konfrontace obou stran byl důsledný silový postup jedné proti druhé. V případě, že se konflikt zasekl a nebyla šance postoupit, následoval ústup či příměří. Stalo se tak třeba v případě, když husité nebyli schopni ani po dlouhém obléhání Plzně tuto západočeskou metropoli dobyt.

Českým protihusitským osobnostem vévodil Oldřich II. z Rožmberka (1403–1462), který se po bitvě u Lipan roku 1434 stal obecně respektovaným vůd-

Bojovník proti husitům Pippo Spano z Ozory – italský válečník v Zikmundových službách

cem katolické šlechty v Čechách. Rožmberský vladař, přezdívaný tehdy jako sloup českého království, byl obávaným protivníkem husitů. Měl zájem na co nejrychlejším ukliďnění poměrů ve státě. O jeho významu svědčí fakt, že v jednání Zikmunda, koncilu a husitů představoval uznávanou suverénní českou katolickou stranu.

Ztroskotaly čtyři křížové výpravy proti husitům. Zúčastnit se bojů proti kacířům byla svého druhu prestižní záležitost, kterou katolíci dosvědčovali věrnost víře a při které v Čechách zaznamenáváme některé významné osobnosti té doby. Papežský diplomat kardinál Giuliano Cesarini (1398–1444) přišel do Čech v čele čtvrté protihusitské křížové výpravy v počtu přes 100 000 vojáků. Cesarini byl stanoven předsedajícím basilejského koncilu. Pokládal však za přednější potlačit nejprve husity. Dne 14. srpna 1431 se u Domažlic křížáci střetli s husity vedenými Prokopem Holým. Přívrženci kalicha v počtu 55 000 bojovníků zvítězili téměř bez boje. Zapůsobila pověst o nepremožitelnosti českých válečníků, neboť už při zaslechnutí válečné písně *Kdož jsú Boží bojovníci* a lomozu blížící se vozové hradby se křížáci otočili a prchali. Cesarini se osobně pokusil některé oddíly zadržet a přimět je k boji. Nakonec se i on musel spasit útekem v přestrojení za prostého vojáka. Jeho kardinálský klobouk se stal pro vítězné husity cennou trofejí dávanou v Praze na odív.

Dalším proslulým mužem protihusitských tažení byl italský válečník Pippo Spano z Ozory (Filippo Buondelmonti degli Scolari, 1369–1426), který bojoval ve službách římského a českého krále Zikmunda proti Turkům a Benátčanům. Tento věhlasný kondotiér byl jedním z velitelů královské jízdy roku 1420 v bitvě na Vítkově během první křížové výpravy a nesl také tíži křížácké prohry. Roku 1421 byl úspěšnější. Tehdy vpadl s armádou na Moravu, kterou si podmanil. Husitskou frontu brzo vystřídal za protitureckou v Srbsku.

Bitva u Domažlic měla velký význam pro budoucí vztahy katolické církve a husitů. Účastník bitvy kardinál Cesarini došel k závěru, že ozbrojená moc české kacíře neporazí. Schůdnou cestu spatřoval ve vyjednávání. Po příchodu na basilejský koncil se postaral o to, aby se husitským

► reprezentantům dostalo veřejného slyšení před koncilem. O to koneckonců sami husité žádali. Začátkem roku 1433 se do Basileje dostavilo 300členné české poselstvo vedené radikálním husitským knězem a vojevůdcem Prokopem Holým. Zvědavost a respekt budila ozbrojená družina i táborští kněží, kteří bez ornátů a obřadů, pouze krátkou modlitbou, posvětili chléb a víno a podávali svým věřícím pod obojí. Vnější zájem o tuto strohou bohoslužbu bez tajemství brzy opadl. Ačkoliv Cesarini už koncilu nepředsedal, snažil se Čechům pomáhat, zejména zprostředkoval jednání s preláty. Důležitá byla skutečnost, že obě strany byly schopny přejít od vojenské konfrontace k osobnímu jednání.

Koncil byl ochoten povolit husitům přijímání z kalicha, což podmiňoval návratem husitů k plné jednotě s katolickou církví. Tento ústupek husity motivoval ke stupňování požadavků. Nyní žádali, aby bylo povoleno podávat pod obojí způsobou nejen v Čechách a na Moravě, ale i ve Slezsku a Polsku a vůbec tam, kde to budou kališníci požadovat.

Husité se cítili ve výhodě, a tak se rozhodli rozšířit sféry vlivu tam, kde ještě byli suveréni katolíci. V červenci 1433 oblehli husité Plzeň, která představovala baštu katolické církve v Čechách. Plzeňští se statečně bránili a husitské houfy začaly trpět krajní nouzí o jídlo. Jejich spížovací oddíly byly pobíjeny jako zemští škůdci, neboť zabíraly potraviny i seno šlechtě i poslední chléb venkovanům. Účastníci basilejského koncilu sledovali pozorně obranu Plzně a ve prospěch obléhaného města vyhlásili sbírku. Záchrana Plzně byla důležitá, neboť tím by se katolictví ukázalo jako schopné odporu proti převládajícím kacířům. Husita Přibík z Klenového, který se tajně vrátil do katolické církve, dopravil na jaře 1434 do Plzně obilí, které umožnilo 600 obránců přežít.

V čase mezi jednáními koncilu a českých kališníků porušovala polní husitská bratrstva mír a podnikala nájezdy do cizích zemí, kde zabíjela, loupila, páčila města, kostely i kláštery. Roku 1433 táborité krutě řádili na Slovensku. Paralelně husité pomáhali polskému králi Vladislavu v boji proti řádu německých rytířů.

Zemské elity cítily naléhavou potřebu ukončit trvalý válečný stav, zavést v zemi pořádek a zamezit řádění radikálních hu-

*Vůdčí postava české katolické šlechty
Oldřich II. z Rožmberka*

sitských polních čet. Proto katolická i kališnická šlechta spolu se Starým a později i Novým Městem pražským utvořila v dubnu 1434 Panskou jednotu. Jejím vzniku předcházela v prosinci 1433 volba kališníka Aleše z Rýzmburka zemským správcem. Ten představoval politického exponenta vítkovické jihočeské strany, konkrétně katolického pána Oldřicha II. z Rožmberka a Menharta z Hradce, který se vrátil do katolické církve. Sjednocená šlechta nařídila polním houfům složit zbraně a rozejít se. V případě, že by nadále radikálové pokračovali v bojích a hubení země, mělo s nimi být naloženo jako se zemskými škůdci. Ustavení Panské jednoty a dobytí Nového Města pražského jejím vojskem zachránilo život Plzni, neboť v reakci na tyto události se táborité odpoutali od západočeské metropole a směřovali k rozhodnému střetnutí s jednotnými panskými vojsky. Dne 30. května 1434 se 19 000 vojáků jednoty postavilo 10 000 táboritů. Kvůli osudné chybě, kdy táborité opustili svou vozovou hradbu a vydali se pronásledovat zdánlivě ustupující bojový panský lid, ztratil tábořský vůdce Prokop Holý tuto bitvu, v níž byla radikální tábořsko-sirotečtí strana na hlavu poražena.

Po zásadním vojenském rozuzlení a opadnutí vlivu radikálních polních bratrstev se pozornost opět upnula k jednání basilejského koncilu, který ovšem utrakvistům nechtěl povolit vlastní církevní hierarchii. Zároveň církevní sněm žádal nápravu očividných majetkových křivd. Na českém sněmu v Jihlavě roku 1436 byla za přítomnosti římského císa-

ře a českého krále Zikmunda vyhlášena kompaktáta a papežští legáti sňali z husitů klatbu. Řada problémů zůstala však nevyřešena. Trvaly pře o kostely, stejně jako jednání o církevní majetek uchvácený šlechtou v čase občanské války. Kompaktáta vznikla z nutnosti smíru a zajistila minimální nutnou dohodu obou stran. Tyto články povolovaly přijímání z kalicha s podmínkou připomenutí, že Kristus je plně přítomen pod každou způsobou. Nový obřad byl takto tolerován, ale neměl být rozšiřován do římských kostelů. Druhý článek nařizoval trestání veřejných hříchů, jež ovšem měla provádět církev vůči duchovním a světská moc vůči laikům. Hlásat slovo Boží mohli pouze kazatelé schválení biskupem. Kompaktáta nepovolila husitům vlastní biskupy a neměla papežské schválení. Tyto články tiše obešly majetkové narovnání, a tak nebylo napraveno očividné bezpráví. V praxi tedy platilo, že co kdo během války uchwátil, to mu zůstalo.

Kališníci postupovali navzdory koncilu s úmyslem zřídit si vlastní církevní hierarchii, a tak zvolili Jana z Rokycan arcibiskupem a Martina Lupáče a Václava z Mýta biskupy. Rožmberkové jako významný činitel tehdejší politiky spolu s císařem Zikmundem a církevním sněmem v Basileji se zásadně vyslovovali proti ustanovení vlastního husitského arcibiskupa. Obě náboženské strany si činily nárok na arcibiskupský stolec. Zikmund ho chtěl rezervovat pro katolického preláta, který by ve funkci arcibiskupa světil kněze pro katolíky i utrakvisty. Zikmundova smrt znemožnila provedení tohoto plánu, od kterého si císař sliboval postupnou mírovou eliminaci husitského náboženství. Měl k realizaci plánu dobré výchozí podmínky. Na jeho straně stála nejmocnější katolická šlechta a rovněž konzervativní husité v čele s mistrem Janem z Příbrami. Další panovníci nebyli schopni uspokojivě vyřešit náboženský rozkol a napravit církevní poměry v zemi. Češi začali být nazýváni národem dvojí víry. Svatovojtěšský stolec zůstal neobsazen 140 let. Sedisvakance trvala fakticky od odpadu arcibiskupa Konráda z Vechty k husitství roku 1421 až do roku 1561, kdy byl konečně nastolen na arcibiskupský stolec Antonín Brus z Mohelnice.

(Pokračování)

Pondělí 25. 5. 2015

6:05 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Vše pro mého krále a královnu 7:10 V pohorách po horách – Sokolie 7:20 Pláč uprostřed ticha 8:00 Přejeme si... 8:15 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (112. díl): „60 let Slezanu“ 9:40 Útulek svatého Juana Diega 10:00 Charita ve středu – pomoc rodinám dětí s postižením. (12. díl) 11:05 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem 11:30 Misionáři chudých 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Cesta domů 11:50 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 [P] 13:20 Ruslan 13:40 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Řeckokatolický magazín 14:30 Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé 15:35 V souvislostech (99. díl) 16:00 Kazachstán, poutní kostel 16:50 Můj Bůh a Walter: Zpověď 17:05 Misie skrze svědectví 18:00 Krasohled (16. díl) [P] 18:25 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti 18:40 Godzone magazín [P] 19:10 Ars Vaticana (23. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 [P] 20:00 Naše peníze, jejich osud 20:50 44 let novickou 21:15 Na koberečku 21:25 Terra Santa News: 20. 5. 2015 21:50 Noční univerzita: P. Václav Vacek – Jme z královského rodu? 22:55 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Kulatý stůl: Bible – jak ji číst.

Úterý 26. 5. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 6:15 Závěrečný koncert Velikonočního festivalu duchovní hudby 7:40 Můj Bůh a Walter: Zpověď 8:00 Pod lampou 10:05 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: P. Václav Vacek – Jme z královského rodu? 11:40 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 13:10 Ars Vaticana (23. díl) 13:20 Řeckokatolický magazín 13:40 V pohorách po horách – Sokolie 13:50 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 14:20 Budu pomáhat: Pestrá společnost o.p.s. 14:25 Kulatý stůl: Bible – jak ji číst. 16:00 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 16:10 Přejeme si... 16:25 Transport 17:00 Zambijský Bambo 17:30 Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk 17:50 Noeland (41. díl) 18:20 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 18:25 Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi 18:35 Templetonova cena: Mysl a duch 19:35 Zpravodajské Noeviny: 26. 5. 2015 [P] 20:00 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? [L] 21:05 Terra Santa News: 20. 5. 2015 21:25 Přejeme si... 21:40 Zpravodajské Noeviny: 26. 5. 2015 22:00 P. S. 22:10 Cvrlikání 23:20 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 23:35 Outdoor Films s Martinem Strakou – Když fotoreportér musí.

Středa 27. 5. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 5. 2015 6:20 Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé 7:30 O létajícím faráři 7:40 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 7:50 Dům nejen ze skla (12. díl) 8:55 Stíny na kolébce 9:45 Zprávy z Věčného města: 25. 5. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:20 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 11:35 Byl jsem mimo 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závistivém Evženovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Naše peníze, jejich osud 13:45 Hlubinami ves-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

míru s dr. Martinem Schnablem, O teorii strun, 2. díl 14:30 Krasohled (16. díl) 14:55 Na koberečku 15:10 Život v modlitbě 15:40 Zpravodajské Noeviny: 26. 5. 2015 16:00 Cvrlikání 17:05 Můj Bůh a Walter: Manželství 17:25 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:00 Charita ve středu (13. díl) [L] 19:00 Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti 19:10 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 19:15 Terra Santa News: 27. 5. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví [P] 21:20 Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu [P] 22:45 Generální audience Svatého otce 23:15 Buon giorno s Františkem 0:20 Závěrečný koncert Velikonočního festivalu duchovní hudby.

Čtvrtek 28. 5. 2015

6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 7:05 Terra Santa News: 27. 5. 2015 7:30 Templetonova cena: Mysl a duch 8:35 Světznámé výšivky z Cífera 8:50 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? 9:55 Kulatý stůl: Bible – jak ji číst. 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (3. díl): O dobrosrdečnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Závěrečný koncert Velikonočního festivalu duchovní hudby 13:45 Generální audience Svatého otce 14:15 Klapka s ... (103. díl) 15:35 Noeland (41. díl) 16:10 Zpravodajské Noeviny: 26. 5. 2015 16:25 Být s naším lidem 16:40 Přejeme si... 16:55 V pohorách po horách – Sokolie 17:10 Godzone magazín 17:40 Ars Vaticana (24. díl) 17:50 Budu pomáhat: Dílna Eliáš 18:00 Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán 18:30 O hloupém Pepánkovi 18:40 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 18:45 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 19:35 Zpravodajské Noeviny: 28. 5. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (113. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Notker Wolf, generální představený benediktinů 22:00 Pod lampou [P] 0:05 P. S. 0:15 Zpravodajské Noeviny: 28. 5. 2015 0:30 Vatican magazine (816. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu.

Pátek 29. 5. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 5. 2015 6:20 Krasohled (16. díl) 6:45 Misie skrze svědectví 7:35 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem 8:05 Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu 9:30 Kaple v poušti 9:45 Na koberečku 10:05 Naše peníze, jejich osud 11:00 Lovci duší 11:35 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 11:40 O hloupém Pepánkovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (24. díl) 13:20 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 13:40 Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 14:15 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní

době? 15:20 Stíny na kolébce 16:20 Zpravodajské Noeviny: 28. 5. 2015 16:35 Templetonova cena: Mysl a duch 17:40 Charita Vsetín 18:05 Ut intelligam corde – Porozumět srdcem 18:25 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi 18:45 Můj Bůh a Walter: Manželství 19:00 Putování po evropských kláštřech: Notker Wolf, generální představený benediktinů 19:40 Zprávy z Věčného města: 29. 5. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Nemoci duše 21:30 V pohorách po horách – Sokolie 21:40 Přejeme si... 22:00 Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková 22:50 Být s naším lidem 23:10 Jak potkávat svět 0:30 Skryté poklady: Olga.

Sobota 30. 5. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 29. 5. 2015 6:15 Být s naším lidem 6:30 Uganda, trpící perla Afriky 7:05 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 7:20 Buon giorno s Františkem 8:25 Noeland (41. díl) 8:55 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 9:00 Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán 9:35 Krasohled (16. díl) 10:05 Můj Bůh a Walter: Manželství 10:20 Hudební magazín Mezi pražci 11:00 Misie skrze svědectví 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 P. S. [P] 12:20 Pod lampou 14:25 Zprávy z Věčného města: 29. 5. 2015 14:35 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (113. díl) 16:00 Terra Santa News: 27. 5. 2015 16:20 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? 17:25 Přejeme si... 17:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 5. 2015 18:00 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (5. díl): O chlubitvém Kubovi 18:45 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 18:50 Godzone magazín 19:20 Budu pomáhat: Dílna Eliáš 19:30 V souvislostech (100. díl) [P] 20:00 Outdoor Films s Jiřím Kráčálíkem [P] 21:30 Harfa Noemova [P] 22:00 P. S. 22:10 Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno, co mám, je tvé 23:15 Řeckokatolický magazín 23:30 Jitka Šuranská na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 0:05 Na jedné lodi (8. díl).

Neděle 31. 5. 2015

6:05 Evangelium: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] 6:15 Stíny na kolébce 7:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (113. díl) 8:30 Zprávy z Věčného města: 29. 5. 2015 8:45 Dům nejen ze skla (12. díl) 9:50 Evangelium: Slavnost Nejsvětější Trojice 10:00 Mše svatá z kostela sv. Jakuba: v Trnavě [L] 11:20 Útulek svatého Juana Diega 11:35 Ars Vaticana (24. díl) 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:00 V souvislostech (100. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Byl jsem mimo 13:40 Outdoor Films s Jiřím Kráčálíkem 15:15 Budu pomáhat: Dílna Eliáš 15:20 Noční univerzita: P. Josef Čunek, SJ – Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu 16:40 Zprávy z Věčného města: 29. 5. 2015 16:55 Sedmihlásky [P] 17:00 Noeland (55. díl) [P] 17:25 Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce [P] 18:00 Můj Bůh a Walter: Manželství 18:15 Don Bosco, světec který hrával fotbal 18:45 Evangelium: Slavnost Nejsvětější Trojice 18:55 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 19:10 Harfa Noemova 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (817. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Má vlast: Bludov 21:35 V souvislostech (100. díl) 22:00 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? 23:05 Ars Vaticana (24. díl) 23:15 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 0:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:15 Zpravodajský souhrn týdne.

Liturgická čtení

Neděle 24. 5. – slavnost Soslání Ducha Svatého

1. čt.: Sk 2,1-11
 Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34
 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
 Nebo: *Aleluja.*
 2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
 nebo Gal 5,16-25
 Ev.: Jan 20,19-23
 nebo Jan 15,26-27; 16,12-15

Pondělí 25. 5. – nez. pam. sv. Bedy Ctihodného nebo sv. Řehoře VII. nebo sv. M. Magdalény de' Pazzi

1. čt.: Sir 17,20-28 (řec. 24-29)
 Ž 32(31),1-2.5.6.7
 Odp.: 11a (*Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví.*)
 Ev.: Mk 10,17-27

Úterý 26. 5. – památka sv. Filipa Neriho

1. čt.: Sir 35,1-15 (řec. 1-12)
 Ž 50(49),5-6.7-8.14+23
 Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
 Ev.: Mk 10,28-31

Středa 27. 5. – nez. pam. sv. Augustina z Canterbury (v plzeňské katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sir 36,1-2a.5-6.13-19 (řec. 1.4-5a.10-17)
 Ž 79(78),8.9.11.13
 Odp.: srov. Sir 36,1b (*Ukaž nám, Pane, světlo svého slavení.*)
 Ev.: Mk 10,32-45

Čtvrtek 28. 5. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Jer 31,31-34
 nebo: Žid 10,11-18
 Ž 110(109),1.2.3
 Odp.: 4b (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedehova!*)
 Ev.: Mk 14,22-25

Pátek 29. 5. – ferie

1. čt.: Sir 44,1,9-13
 Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b
 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.*)
 Ev.: Mk 11,11-25

Sobota 30. 5. – nez. pam. sv. Zdislavy (v českých diecézích a v brněnské diecézi památka, v litoměřické diecézi svátek)

1. čt.: Sir 51,17-28 (řec. 12-20)
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)
 Ev.: Mk 11,27-33

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku Prof. RNDr. Anny Strunecké, DrSc., s názvem **DOBA JEDOVÁ**, která se bude konat v úterý 2. června 2015 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Diecézní centrum pro seniory Biskupství královéhradeckého srdečně zve seniory a další zájemce na **POUTNĚ-POZNÁVACÍ ZÁJEZD NA KRÉTU A DO ATHÉN – po stopách apoštola Pavla a krás Středomoří** za účasti biskupa Mons. Josefa Kajneka. **Termín zájezdu je 29. 9. – 5. 10. 2015 s uzavěrkou přihlášek 31. 5. 2015.** Zájemci se mohou hlásit a žádat další informace na telefoně 495 063 661 a 737 215 328 či e-mailu dcs@bihk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce
 Vás srdečně zvou na duchovní obnovu na téma
**„TĚM, KTERÉ MILOVAL,
 PROJEVIL LÁSKU AŽ DO KRAJNOSTI“ (Jan 13,1),**

kteřá má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční ve dnech **20.-21. června 2015.**

Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 15. června 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Srdečně vás zveme na **poutní setkání všech členů a příznivců MODLITBE ZA NEJMENŠÍ s otcem biskupem Josefem Hrdličkou na Svatém Kopečku u Olomouce v neděli 31. května 2015.** Modlitby za nejmenší jsou modlitebním úsilím za záchranu životů dětí ohrožených umělým potratem.

Program: 10.30 mše svatá v poutní bazilice Navštívení Panny Marie • 12.00 občerstvení • 12.30 Modlitby za nejmenší, jak dál? – Diskuse nad současnou podobou a podněty do budoucna • 13.00 modlitba růžence • 13.30 hod. adorace • 14.00 ukončení společného programu.

Bližší informace: P. Jiří Korda – tel. 725 797 561, jmkorda@seznam.cz • **Organizace:** Hnutí Pro život ČR, Jana Březinová – tel. 777 619 582, j.briza@post.cz.
Internet: www.modlitbyzanejmensi.cz.

Římskokatolická farnost Klášterec nad Orlicí a Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové srdečně zvou na **SETKÁNÍ PŘÁTEL ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ dne 13. června 2015 v Klášterci nad Orlicí.** Tématem setkání bude: **Anička a zasvěcený život.** Stigmatizovaná Anička Tomanová (1907-1957) byla členkou III. řádu sv. Dominika a své životní utrpení obětovala především za kněze.

Program setkání: 10.00 hod. – mše svatá • pobožnost u hrobu Anny B. Tomanové • společné občerstvení • katecheze o reholním životě • přednáška o eucharistické účté • svědectví očitých svědků • adorace a svátostné požehnání.
Informace o dopravních možnostech podá Mgr. Simona Nagyová na tel. 777 882 197.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. KVĚTNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 5.		PO 25. 5.		ÚT 26. 5.		ST 27. 5.		ČT 28. 5.		PÁ 29. 5.		SO 30. 5.			
Antifona	679	764	1150	1278	1722	1941	1181	1311	1197	1329	1213	1346	1768	1990		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1151	1279	1723	1941	1182	1312	1198	1330	1213	1346	1376	1540		
Antifony	680	765	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1541		
Žalmy	813	914	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	914		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1155	1283	1724	1942	1186	1317	1201	1334	1217	1351	1770	1541		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1155	1284	1724	1943	1186	1317	1202	1334	1218	1351	1376	1542		
Prosby	680	765	1155	1284	1724	1943	1186	1317	1202	1334	1218	1351	1771	1992		
Závěrečná modlitba	681	766	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1202	1335	1218	1352	1377	1542		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	681	766	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	682	767	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	683	769	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	684	769	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 23. 5.															
Hymnus	641	721	641	721	1160	1290	1727	1946	1192	1323	1207	1340	1223	1358	742	837
Antifony	676	760	685	770	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	743	838
Žalmy	676	760	685	770	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1164	1294	1730	1949	1196	1327	1211	1344	1226	1361	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1164	1294	1731	1950	1196	1328	1211	1344	1227	1361	745	841
Prosby	678	763	687	773	1165	1294	1731	1950	1196	1328	1211	1345	1227	1362	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1373	1537	1375	1539	1375	1539	1212	1345	1227	1362	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

STŘET NÁBOŽENSTVÍ • DLOUHÁ VÁLKA MEZI ISLÁMEM A KŘESŤANSTVÍM (7. AŽ 21. STOLETÍ)
Jean-Paul Roux • Z francouzštiny přeložil Vladimír Čadský

V současné době snad nemine den, abychom neslyšeli o násilných činech a atentátech spáchaných těmi, jež jsme si navykli nazývat „fundamentalisty“ či „islamisty“, ačkoli to jsou jen muslimové zabíjející a umírající pro to, co pokládají za svou víru, svou svobodu, své tradice, svá práva. Ať si to přiznáváme nebo ne, zdá se, že Západ je dnes s muslimy, a tedy s islámem, ve válečném stavu. Jaký obrázek se nám naskytne, obrátíme-li se do minulosti? Procházíme-li zběžně dějiny, ať už dávné, nebo novější, vynořují se před námi všeobecně známé historické události: bitva u Poitiers, křížové výpravy, dobytí Cařihradu, obléhání Vídně, alžírská válka, útok na Světové obchodní centrum v New Yorku a celá řada dalších. Podíváme-li se na ně ovšem blíže, ukazuje se, že všechny jsou jen epizodami jediného konfliktu, který začal v roce 632 a trvá podnes. Válka mezi islámem a křesťanstvím, ať už vyhlášená a otevřená, se svými velkými bitvami, dobytými městy, obsazenými zeměmi, vyhlazováním obyvatelstva, nebo skrytá a záludná – tato válka je realitou, a to navzdory často připomínanému a leckdy skutečnému přátelství, vzdor dlouhým obdobím příměří a pokojného soužití, bez ohledu na vše, co si křesťané a muslimové vzájemně přinesli a čím se obohatili, a přes vzájemný obdiv, který k sobě kdy chovali. Tato válka vlastně nikdy doopravdy neskončila. Kniha *Střet náboženství*, která představuje první ucelenou historii střetávání islámského a křesťanského světa,

pokrývá téměř čtrnáct století a pojednává o událostech odehrávajících se na čtyřech kontinentech. České vydání knihy je doplněno několika desítkami barevných a černobílých map, obsahuje podrobnou chronologii, jmenný rejstřík a rejstřík bitev.

Jean-Paul Roux (1925–2009) je francouzský historik, orientalista a komparativní religionista. Je autorem řady publikací věnovaných dějinám Turecka, Íránu, Střední Asie a historii islámského umění.

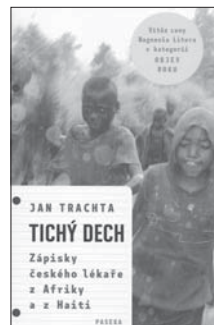
Rybka Publishers • Váz., přebal, 158x234 mm, 392 stran (včetně barevných map), 399 Kč

TICHÝ DECH • ZÁPISKY ČESKÉHO LÉKAŘE Z AFRIKY A HAITI

Jan Trachta • Odpovědný redaktor Stanislav Škoda • Redakce textu Robert Kubánek • Předmluva Šimon Pánek

Unikátní svědectví mladého českého lékaře o tom, jak zachraňoval životy v krizových oblastech afrického Konga a na Haiti, kam odletěl s dalšími lékaři jen několik dní po ničivém zemětřesení. Zároveň jde o velmi osobní, s nadhledem a humorem psanou výpověď člověka, který vyrazil do dalekých končin plný romantického nadšení a postupně začal zjišťovat, že mnohdy za zbytečné utrpení lidí nemůže jen chudoba a nedostatečná technická vyspělost zemí, ale i obyčejná lidská zpupnost a arogance tamních lékařů a úředníků. Dramatické líčení náročných operací v africké džungli a v haitských ruinách se střídají s popisem exotických krajín a života jejich obyvatel i s líčením některých kravých historických událostí nedávné doby.

Nakladatelství Paseka s. r. o. Brož., 129x200 mm, 216 stran, 269 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	 Česká pošta
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a morálky. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzunoříe aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezveřejněné příspěvky nevracíme.